

Tātad tas, ko jūs saucat par problēmām, tās ir svarīgas; tie ir svarīgi līdz dienai, kad tie vairs nav svarīgi. Un diena, kad viņiem vairs nav nozīmes, ir diena, kad jums pašam izdodas iznīcināt viņu cēloņus un iemeslus. Un problēmu iznīcināšana ir pilnībā saistīta ar jūsu gribasspēku, ar jūsu spēju pazemināt jūsu gribasspēka enerģiju jūsu dzīves materiālajā plānā.

Un tas, kas jaunajā instrukcijā ir visnozīmīgākais, ir tas, ka Cilvēka griba nav tāda, kāda tā bija agrāk. Pagātnē, senajā rasē, Cilvēka griba bija viņa egoistiskās vēlmes tiešs produkts, savukārt nākotnē Cilvēka griba ir konflikta rezultāts starp viņa ciešanām un Gara gribu, kas nosaka ciešanu apstākļus.

Un, kad Cilvēks ir pietiekami cietis, lai saprastu sevī šo ciešanu robežu jeb nepieciešamību, viņš ienes sevī šo enerģiju, kas kļūst par viņa paša gribu, un tajā brīdī Cilvēks gūst labumu no Gara gribas, un tieši tajā brīdī viņš var iznīcināt visus apstākļus, kas pagātnē kalpoja, lai radītu viņā problēmas.

Es jums iesaku, ka visas jūsu dzīves problēmas visos to aspektos, visos to apstākļos ir radījis Augstākais Saprāts jūsu iekšienē. Jūsu evolūcijai, rītdienas Cilvēkam šī spēle ir jāpārtrauc; Saprātam viņā, gribai, kuras spēku viņš nezina, ir jālīdzsvaro sevi, lai kādā brīdī, savā augošajā dzīvē, savā apziņas dzīvē, viņš nāktu samazināt līdz nullei Gara spēku pār savu prātu.

Un, kad Cilvēkam ir pietiekams brīvprātības spēks, īsts gribasspēks, viņš spēj samazināt Gara varu pār savu prātu līdz nullei, un tieši tad Cilvēks kļūst par Supermenu.

Šī skaidrojuma ietvaros mēs varam aplūkot problēmu fenomenu, ņemot to uz augstāku izpratnes mērogu tādā nozīmē, ka mēs varam novērst no šīs pieredzes, iespēju faktoru, pamācīt sevi par to, ka šajā pieredzē tas, kas mums trūka, bija ciešanas, ko radīja ciešanas, kas neļāva mums dzīvot mūsu reālajā gribā, jo atkal mūsu griba nebija konflikta rezultāts starp Garu un sevi.

Un šis norādījums, ko Cilvēks saņem šodien, ir pilnīgi jauns uz planētas Zeme, jo nekad agrāk Cilvēks nav spējis, nedz gribējis, nedz vēlējies, nedz vēlējies kāda mandāta ietvaros kā iniciators uz planētas, pilnībā iznīcināt Gara spēku pār Cilvēka prāta emocijām.

Un tieši šajā pieredzē tika nolemts, ka, lai atbrīvotos no Cilvēka gara emocijām, Cilvēkam bija pastāvīgi jāiziet Gara jūgs, lai caur saplūšanu transmutētu gara emocijas. Un, kad gara emocijas tika transmutētas, Cilvēks vairs nebija mirstīgs, bet nemirstīgs. Un, kad Cilvēks ir nemirstīgā valstībā, viņš vairs nav pakļauts Gara likumiem, jo viņš pats ir Gars matērijā.

Svarīgi saprast, ka problēmas kādu dienu jūsu dzīvē ir pilnībā jāpārtrauc, jāneitralizē, jāiznīcina, jānovērš iesakņošanās.

Un jūsu ikdienas pieredzes pastāvīgā izpausmē, kur rodas problēmas, pa kreisi un pa labi, saistībā ar neapzinātu civilizāciju, bezsamaņā esošiem Vīriešiem, Garam ir ļoti plašs reljefs, kurā jūs kā indivīds, kam arī ir prāts, kam piemīt arī griba, kam piemīt arī mīlestība un saprāts, jūs kādā brīdī esat spiesti saprast, ka spēkam no augšas ir jānolaižas realitātes apakšplānās un reizi par to jālaužas viss, visbeidzot, karmas ķēdes.

Cilvēks vairs nedrīkst ciest, Cilvēks vairs necietīs, bet Cilvēks, kurš vairs necietīs, iepriekš cietīs konfliktā, kam jāpastāv starp viņu un Garu. Un tieši šī izpausme viņa ikdienas realitātē piedzīvos to, ko es zinu.

Un tie, kas ir piedzīvojuši to, ko es zinu, ir sapratuši to, ko es zinu, un ir sapratuši, ka tas, ko viņi ir sapratuši, ir perfekti. Jo rītdienas Cilvēks vairs nav no piektās rases, un Gara likumi, kas attiecās uz piekto rasi, uz viņu vairs neattieksies. Tātad rītdienas Cilvēkam ir jāsaprot dzīve pavisam citādi nekā Vecajam Vīram.

Un, kad es saku, ka rītdienas Cilvēkam ir jāsaprot dzīve pilnīgi citā, pilnīgi

jaunā veidā nekā Vecajam Vīram, es domāju tieši to. Tā ka māceklibā, pārejā šodienas Cilvēkam ir jāiemācās neskatīties atpakaļ, vai citādi rītdienas Cilvēkam ir jāiemācās neatskatīties uz Veco vīru.

Rītdienas Cilvēkam ir jāiemācās dzīvot rītdienas dzīvi, šodien, un vairs nedzīvot savu dzīvi, šodien, pamatojoties uz to, kāda bija viņa attieksme pret vakardienu. Un šis nosacījums ir absolūts, un to dzīvos rītdienas Cilvēks. Un rītdienas Vīriem, kas būs dzīvojuši šajos apstākļos un sapratuši šo jauno apstākļu likumus, būs spēks iemūžināt savu materiālo matēriju.

Ja jums ir vīzija tos iznīcināt, jums jau ir vīzija, kā tos pārvarēt. Ja jums jau ir vīzija par to iznīcināšanu, jums ir vīzija par savas dabas pārvarēšanu. Bet vispirms jums ir iekšēji, jo šis redzējums nav psiholoģisks redzējums, šis redzējums ir spēcīga realizācija sevī, egocentriska sevī, kas izriet no tā, ka kādā savas dzīves brīdī jūs esat sapratuši vecās dzīves absurdu.

Un, kad jūs būsiet sapratuši vecā dzīvesveida absurdumu, jūs būsiet kā es, vieni, vientuļi, saistīti tikai Garā ar tiem, kuriem ir tas pats Gars, un gatavi jebkurai iespējamībai, kas nozīmē gatavi saņemt jebkuru vibrāciju, kurai ir jāizraisa sevī enerģija, kas nepieciešama, lai izveidotu kontaktu un strādātu ar neredzamā spēkiem.

Tātad šodienas problēmas, ikdienas problēmas ir daudz, daudz lielākas, nekā jūs varat iedomāties, bet tās ir lielas, ja jūs nezināt jaunus likumus.

Ja jūs nezināt jaunus likumus, kuriem vairs nav nozīmes, tiem nav nozīmes, tie ir vienkārši jūgs, traucēklis, ar kuru jūs varat dzīvot visu atlikušo mūžu.

Bet, ja jūs zināt jaunus likumus un piemērojat jaunus likumus, jūs iznīcināsi to, kā dzīve ir veidota ap jums, un pamazām, jūs sāksit dzīvot pilnīgi jaunu dzīvi, es nesaku jaunu, jo ir atšķirība starp jaunu dzīvi un pavisam jaunu dzīvi. Jauna dzīve ir tāda, kas ir mainījusies vecajā dzīvē. Pavisam jauna dzīve ir dzīve, kurai nav nekāda sakara ar veco dzīvi.

Un, kad Cilvēks dzīvo pavisam jaunu dzīvi, viņš nespēj parakstīties uz jauno dzīvi, jo ilūzija par formu atšķirību starp abiem ir tikpat liela kā vecā dzīve, uz jauno dzīvi.

Bet, kad Cilvēks dzīvo pavisam jaunu dzīvi, viņš ir pilnīgi citā laikā, un viņam nav tiesību ne uz ko citu, kā tikai uz sevi.

Un, kad Cilvēks saprot, ka viņam nav tiesību ne uz ko citu, kā tikai uz sevi, viņš saprot pavisam jaunās dzīves absolūtos apstākļus, un ne jau ar inteliģenci un intelektu viņš var dzīvot šo dzīvi un saprast to, tas ir caur vibrāciju viņā, kas organizē viņa prātu, viņa emocijas, viņa vitālo un viņa materiālo.

Pavisam jauna dzīve ir pilnīgi jauna dzīve, tā ir dzīve, kas nepieder jums, tā ir dzīve, kas ir process, tas ir rezultāts, šī ir jūsu iekšējās Enerģijas izpausme, ko nosaka spēks jūsu iekšienē, lai to saņemtu. Pavisam jaunajā dzīvē ego nav redzams vai redzams arvien mazāk; pavisam jaunajā dzīvē personība nav jūtama vai jūtama arvien mazāk; pavisam jaunajā dzīvē tikai dvēsele eksistē vibrācijas harmonijā ar ego, kas ir vibrācijas harmonijā ar personību, tā ka veidojas ass, un caur šo asi iet staru enerģija, kurai jūs esat norīkoti, un tieši no šīs enerģijas jūs dzīvojat; tā ir šī Enerģija, ar kuru jūs barojaties; tā ir šī Enerģija, kuru jūs izmantojat, lai nolaistos matērijā, Dieva Garā.

Un, kad pavisam jaunā dzīvē Cilvēks nolaižas matērijā, Dieva Gars: jebkurš gars, kas ir pret to, un jebkurš gars, kas ir pret šī Gara Gaismu, nevar iekļūt telpā, kur šis Cilvēks attīstās un progresē, jo šī telpa ir neaizskarama, jo šī telpa ir Gaisma.

Tāpēc es jums izskaidroju vienkāršas, ikdienišķas lietas: es runāju par problēmām, un es cenšos likt jums saprast problēmu nozīmi, lai sniegtu jums

perspektīvu, kas nav cilvēciska, bet gan pilnīgas Gara likuma realitātes apzināšanās rezultāts.

Kad es saku, ielieciet cirvi, tas nozīmē iznīcināt ciešanu cēloni, tas ir veids, kā izteikt šo likumu, bet daudzi kopš sākuma pieredzes trūkuma dēļ ir ielikuši cirvi un nogriezuši pirkstu, bet tā ir daļa no pieredzes, un ar pieredzi jūs iemācāties cirvi ielikt un nevienam nenogriezt pirkstus.

Apziņa ir radoša, nevis destruktīva; apziņa ir harmonija. Ikdienas problēmas, jūsu problēmas ir ilūzijas, ko radījis prāts jūsu iekšienē, lai jūs ievilkto jūsu emociju straumē, un kā foreles, jūs pavadāt savu laiku, lēkājot apkārt.

Kad es saku, ka rītdienas Cilvēks nepiederēs viņam pašam, es runāju par vienu no lielākajām patiesībām, kas senajam Cilvēkam nav zināma. Rītdienas Cilvēks nepiederēs viņam pašam, un jau tavā pieredzē tev ir bijuši brīži, kad esi jutusi, ka nepiederi sev, un šī apziņa ir ļoti liela, un tā kļūst arvien lielāka un lielāka.

Un tieši tad, kad mēs vairs nepiederam sev, mēs jūtamies labi par sevi; kamēr mēs piederam sev, mēs esam pienagloti pie savas ādas, bet, kad mēs vairs nepiederam sev, mēs jūtamies labi par sevi. Bet ego to nevēlas, jo ego ir jāpieder, lai būtu pārliecināts, ka tas pastāv prātā, ka tas jūtas emocijās, ka tas dzīvo materiālajā; Ego ir jābūt pārliecinātam, ka tas ir dzīvs. Sievai ir jābūt pārliecinātai, ka vīrs viņu mīl, vīrietim ir jābūt pārliecinātam, ka viņa sieva ir uzticīga; Mums ir jābūt pārliecinātiem, bet šī drošība ir īslaicīga.

Bet, kad divas būtnes dzīvo dzīvē un viena nepieder sev, bet otra nepieder sev, ne viena nepieder otrai, un, kad vīrietis vairs nepieder sievai un sieva vairs nepieder viņam, viņam vairs nav mantas ciešanu. Kad bērni vairs nepieder mums, mēs vairs neciešam mantas sāpes.

Tas, ko es saku, ir vibrācijā, nevis psiholoģiskā izpratnes režīmā. Tas, ko ir grūti izteikt vārdos, ir vibrācijas realitāte. Tas, ko ir viegli izteikt vārdos, ir forma.

Tāpēc tas nekad nav tas, ko es saku, ka es gribu teikt, tas ir tas, ko es nevaru pateikt, ka es gribu pateikt, bet man ir spēks to pateikt, jo man ir vibrācijas spēks. Tāpēc pagaidiet, kamēr vibrācija sapratīs vārdu, kas to satur, pirms lēkt formā un salauzt savu knābi un kļūt par griezēju.

Visu var pateikt, pat to, ko nevar saprast, tas ir tikai jautājums par to, kā to pateikt noteiktā veidā. Un es novēlu jums visiem kādu dienu vairs nepiederēt sev, vairs nejust sevi, vairs neredzēt sevi, vairs nezināt, kas ir jūsu "es", vairs nezināt, kas ir jūsu "ego", es novēlu jums to visu. Bet, kamēr šī diena nav pienākusi, ziniet, ka jūs pakāpeniski virzāties uz to. Un viss, ko es jums saku gadu gaitā, kalpos, lai jūs labāk un labāk saprastu šīs realitātes nianšes.

Mums ir iespaids, Zemes cilvēki, ka jebkurā brīdī mūsu dzīvē mēs varam atrasties kaut kur savā dzīvē, ka šis iespaids ir tik spēcīgs, ka tas mūsos rada enerģiju, emocijas, un šī emocija mūs automātiski apcietina. Cilvēks katru dienu apcietina sevi labāko iemeslu dēļ pasaulē; par laimi, pretēji Sokrāta teiktajam, Cilvēks nevar sevi pazīt. Brīnišķīga, Cilvēka filozofija; brīnišķīgas, filozofijas, jo tām ir izdevies dot Cilvēkam cerību par to, par ko viņam jākļūst, nedodot viņam instrumentus, lai tur nokļūtu.

Filozofija ir laba, jo tā izrauj vienu zobu, lai dotu jums otru, bet apziņa ir vēl smalkāka, jo tā izrauj abus zobus un jums nekas nav palicis.

Tāpēc perioda beigās es gribētu paskaidrot, kā Cilvēks kaitē sev, to neapzinoties.

Tātad tas, ko jūs saucat par problēmām, tās ir svarīgas; tie ir svarīgi līdz dienai, kad tie vairs nav svarīgi. Un diena, kad viņiem vairs nav nozīmes, ir

diena, kad jums pašam izdodas iznīcināt viņu cēloņus un iemeslus. Un problēmu iznīcināšana ir pilnībā saistīta ar jūsu gribasspēku, ar jūsu spēju pazemināt jūsu gribasspēka enerģiju jūsu dzīves materiālajā plānā.

Un tas, kas jaunajā instrukcijā ir visnozīmīgākais, ir tas, ka Cilvēka griba nav tāda, kāda tā bija agrāk. Pagātnē, senajā rasē, Cilvēka griba bija viņa egoistiskās vēlmes tiešs produkts, savukārt nākotnē Cilvēka griba ir konflikta rezultāts starp viņa ciešanām un Gara gribu, kas nosaka ciešanu apstākļus.

Un, kad Cilvēks ir pietiekami cietis, lai saprastu sevī šo ciešanu robežu jeb nepieciešamību, viņš ienes sevī šo enerģiju, kas kļūst par viņa paša gribu, un tajā brīdī Cilvēks gūst labumu no Gara gribas, un tieši tajā brīdī viņš var iznīcināt visus apstākļus, kas pagātnē kalpoja, lai radītu viņā problēmas.

Es jums iesaku, ka visas jūsu dzīves problēmas visos to aspektos, visos to apstākļos ir radījis Augstākais Saprāts jūsu iekšienē. Jūsu evolūcijai, rītdienas Cilvēkam šī spēle ir jāpārtrauc; Saprātam viņā, gribai, kuras spēku viņš nezina, ir jālīdzsvaro sevi, lai kādā brīdī, savā augošajā dzīvē, savā apziņas dzīvē, viņš nāktu samazināt līdz nullei Gara spēku pār savu prātu.

Un, kad Cilvēkam ir pietiekams brīvprātības spēks, īsts gribasspēks, viņš spēj samazināt Gara varu pār savu prātu līdz nullei, un tieši tad Cilvēks kļūst par Supermenu.

Šī skaidrojuma ietvaros mēs varam aplūkot problēmu fenomenu, ņemot to uz augstāku izpratnes mērogu tādā nozīmē, ka mēs varam novērst no šīs pieredzes, iespēju faktoru, pamācīt sevi par to, ka šajā pieredzē tas, kas mums trūka, bija ciešanas, ko radīja ciešanas, kas neļāva mums dzīvot mūsu reālajā gribā, jo atkal mūsu griba nebija konflikta rezultāts starp Garu un sevi.

Un šis norādījums, ko Cilvēks saņem šodien, ir pilnīgi jauns uz planētas Zeme, jo nekad agrāk Cilvēks nav spējis, nedz gribējis, nedz vēlējies, nedz vēlējies kāda mandāta ietvaros kā iniciators uz planētas, pilnībā iznīcināt Gara spēku pār Cilvēka prāta emocijām.

Un tieši šajā pieredzē tika nolemts, ka, lai atbrīvotos no Cilvēka gara emocijām, Cilvēkam bija pastāvīgi jāiziet Gara jūgs, lai caur saplūšanu transmutētu gara emocijas. Un, kad gara emocijas tika transmutētas, Cilvēks vairs nebija mirstīgs, bet nemirstīgs. Un, kad Cilvēks ir nemirstīgā valstībā, viņš vairs nav pakļauts Gara likumiem, jo viņš pats ir Gars matērijā.

Svarīgi saprast, ka problēmas kādu dienu jūsu dzīvē ir pilnībā jāpārtrauc, jāneitralizē, jāiznīcina, jānovērš iesakņošanās.

Un jūsu ikdienas pieredzes pastāvīgā izpausmē, kur rodas problēmas, pa kreisi un pa labi, saistībā ar neapzinātu civilizāciju, bezsamaņā esošiem Vīriešiem, Garam ir ļoti plašs reljefs, kurā jūs kā indivīds, kam arī ir prāts, kam piemīt arī griba, kam piemīt arī mīlestība un saprāts, jūs kādā brīdī esat spiesti saprast, ka spēkam no augšas ir jānolaižas realitātes apakšplānās un reizi par to jālaužas viss, visbeidzot, karmas ķēdes.

Cilvēks vairs nedrīkst ciest, Cilvēks vairs necietīs, bet Cilvēks, kurš vairs necietīs, iepriekš cietīs konfliktā, kam jāpastāv starp viņu un Garu. Un tieši šī izpausme viņa ikdienas realitātē piedzīvos to, ko es zinu.

Un tie, kas ir piedzīvojuši to, ko es zinu, ir sapratuši to, ko es zinu, un ir sapratuši, ka tas, ko viņi ir sapratuši, ir perfekti. Jo rītdienas Cilvēks vairs nav no piektās rases, un Gara likumi, kas attiecās uz piekto rasi, uz viņu vairs neattieksies. Tātad rītdienas Cilvēkam ir jāsaprot dzīve pavisam citādi nekā Vecajam Vīram.

Un, kad es saku, ka rītdienas Cilvēkam ir jāsaprot dzīve pilnīgi citā, pilnīgi jaunā veidā nekā Vecajam Vīram, es domāju tieši to. Tā ka māceklibā, pārejā šodienas Cilvēkam ir jāiemācās neskatīties atpakaļ, vai citādi rītdienas

Cilvēkam ir jāiemācās neatskatīties uz Veco vīru.

Rītdienas Cilvēkam ir jāiemācās dzīvot rītdienas dzīvi, šodien, un vairs nedzīvot savu dzīvi, šodien, pamatojoties uz to, kāda bija viņa attieksme pret vakardienu. Un šis nosacījums ir absolūts, un to dzīvos rītdienas Cilvēks. Un rītdienas Vīriem, kas būs dzīvojuši šajos apstākļos un sapratuši šo jauno apstākļu likumus, būs spēks iemūžināt savu materiālo matēriju.

Ja jums ir vīzija tos iznīcināt, jums jau ir vīzija, kā tos pārvarēt. Ja jums jau ir vīzija par to iznīcināšanu, jums ir vīzija par savas dabas pārvarēšanu. Bet vispirms jums ir iekšēji, jo šis redzējums nav psiholoģisks redzējums, šis redzējums ir spēcīga realizācija sevī, egocentriska sevī, kas izriet no tā, ka kādā savas dzīves brīdī jūs esat sapratuši vecās dzīves absurdu.

Un, kad jūs būsiet sapratuši vecā dzīvesveida absurdumu, jūs būsiet kā es, vieni, vientuļi, saistīti tikai Garā ar tiem, kuriem ir tas pats Gars, un gatavi jebkurai iespējamībai, kas nozīmē gatavi saņemt jebkuru vibrāciju, kurai ir jāizraisa sevī enerģija, kas nepieciešama, lai izveidotu kontaktu un strādātu ar neredzamā spēkiem.

Tātad šodienas problēmas, ikdienas problēmas ir daudz, daudz lielākas, nekā jūs varat iedomāties, bet tās ir lielas, ja jūs nezināt jaunus likumus.

Ja jūs nezināt jaunus likumus, kuriem vairs nav nozīmes, tiem nav nozīmes, tie ir vienkārši jūgs, traucēklis, ar kuru jūs varat dzīvot visu atlikušo mūžu.

Bet, ja jūs zināt jaunus likumus un piemērojat jaunus likumus, jūs iznīcināsiet to, kā dzīve ir veidota ap jums, un pamazām, jūs sāksit dzīvot pilnīgi jaunu dzīvi, es nesaku jaunu, jo ir atšķirība starp jaunu dzīvi un pavisam jaunu dzīvi. Jauna dzīve ir tāda, kas ir mainījusies vecajā dzīvē. Pavisam jauna dzīve ir dzīve, kurai nav nekāda sakara ar veco dzīvi.

Un, kad Cilvēks dzīvo pavisam jaunu dzīvi, viņš nespēj parakstīties uz jauno dzīvi, jo ilūzija par formu atšķirību starp abiem ir tikpat liela kā vecā dzīve, uz jauno dzīvi.

Bet, kad Cilvēks dzīvo pavisam jaunu dzīvi, viņš ir pilnīgi citā laikā, un viņam nav tiesību ne uz ko citu, kā tikai uz sevi.

Un, kad Cilvēks saprot, ka viņam nav tiesību ne uz ko citu, kā tikai uz sevi, viņš saprot pavisam jaunās dzīves absolūtos apstākļus, un ne jau ar inteliģenci un intelektu viņš var dzīvot šo dzīvi un saprast to, tas ir caur vibrāciju viņā, kas organizē viņa prātu, viņa emocijas, viņa vitālo un viņa materiālo.

Pavisam jauna dzīve ir pilnīgi jauna dzīve, tā ir dzīve, kas nepieder jums, tā ir dzīve, kas ir process, tas ir rezultāts, šī ir jūsu iekšējās Enerģijas izpausme, ko nosaka spēks jūsu iekšienē, lai to saņemtu. Pavisam jaunajā dzīvē ego nav redzams vai redzams arvien mazāk; pavisam jaunajā dzīvē personība nav jūtama vai jūtama arvien mazāk; pavisam jaunajā dzīvē tikai dvēsele eksistē vibrācijas harmonijā ar ego, kas ir vibrācijas harmonijā ar personību, tā ka veidojas ass, un caur šo asi iet staru enerģija, kurai jūs esat norīkoti, un tieši no šīs enerģijas jūs dzīvojat; tā ir šī Enerģija, ar kuru jūs barojaties; tā ir šī Enerģija, kuru jūs izmantojat, lai nolaistos matērijā, Dieva Garā.

Un, kad pavisam jaunā dzīvē Cilvēks nolaižas matērijā, Dieva Gars: jebkurš gars, kas ir pret to, un jebkurš gars, kas ir pret šī Gara Gaismu, nevar iekļūt telpā, kur šis Cilvēks attīstās un progresē, jo šī telpa ir neaizskarama, jo šī telpa ir Gaisma.

Tāpēc es jums izskaidroju vienkāršas, ikdienišķas lietas: es runāju par problēmām, un es cenšos likt jums saprast problēmu nozīmi, lai sniegtu jums perspektīvu, kas nav cilvēciska, bet gan pilnīgas Gara likuma realitātes apzināšanās rezultāts.

Kad es saku, ielieciet cirvi, tas nozīmē iznīcināt ciešanu cēloni, tas ir veids, kā izteikt šo likumu, bet daudzi kopš sākuma pieredzes trūkuma dēļ ir ielikuši cirvi un nogriezuši pirkstu, bet tā ir daļa no pieredzes, un ar pieredzi jūs iemācāties cirvi ielikt un nevienam nenogriezt pirkstus.

Apziņa ir radoša, nevis destruktīva; apziņa ir harmonija. Ikdienas problēmas, jūsu problēmas ir ilūzijas, ko radījis prāts jūsu iekšienē, lai jūs ievilktu jūsu emociju straumē, un kā foreles, jūs pavadāt savu laiku, lēkājot apkārt.

Kad es saku, ka rītdienas Cilvēks nepiederēs viņam pašam, es runāju par vienu no lielākajām patiesībām, kas senajam Cilvēkam nav zināma. Rītdienas Cilvēks nepiederēs viņam pašam, un jau tavā pieredzē tev ir bijuši brīži, kad esi jutusi, ka nepiederi sev, un šī apziņa ir ļoti liela, un tā kļūst arvien lielāka un lielāka.

Un tieši tad, kad mēs vairs nepiederam sev, mēs jūtamies labi par sevi; kamēr mēs piederam sev, mēs esam pienagloti pie savas ādas, bet, kad mēs vairs nepiederam sev, mēs jūtamies labi par sevi. Bet ego to nevēlas, jo ego ir jāpieder, lai būtu pārliecināts, ka tas pastāv prātā, ka tas jūtas emocijās, ka tas dzīvo materiālajā; Ego ir jābūt pārliecinātam, ka tas ir dzīvs. Sievai ir jābūt pārliecinātai, ka vīrs viņu mīl, vīrietim ir jābūt pārliecinātam, ka viņa sieva ir uzticīga; Mums ir jābūt pārliecinātiem, bet šī drošība ir īslaicīga.

Bet, kad divas būtnes dzīvo dzīvē un viena nepieder sev, bet otra nepieder sev, ne viena nepieder otrai, un, kad vīrietis vairs nepieder sievai un sieva vairs nepieder viņam, viņam vairs nav mantas ciešanu. Kad bērni vairs nepieder mums, mēs vairs neciešam mantas sāpes.

Tas, ko es saku, ir vibrācijā, nevis psiholoģiskā izpratnes režīmā. Tas, ko ir grūti izteikt vārdos, ir vibrācijas realitāte. Tas, ko ir viegli izteikt vārdos, ir forma.

Tāpēc tas nekad nav tas, ko es saku, ka es gribu teikt, tas ir tas, ko es nevaru pateikt, ka es gribu pateikt, bet man ir spēks to pateikt, jo man ir vibrācijas spēks. Tāpēc pagaidiet, kamēr vibrācija sapratīs vārdu, kas to satur, pirms lēkt formā un salauzt savu knābi un kļūt par griezēju.

Visu var pateikt, pat to, ko nevar saprast, tas ir tikai jautājums par to, kā to pateikt noteiktā veidā. Un es novēlu jums visiem kādu dienu vairs nepiederēt sev, vairs nejust sevi, vairs neredzēt sevi, vairs nezināt, kas ir jūsu "es", vairs nezināt, kas ir jūsu "ego", es novēlu jums to visu. Bet, kamēr šī diena nav pienākusi, ziniet, ka jūs pakāpeniski virzāties uz to. Un viss, ko es jums saku gadu gaitā, kalpos, lai jūs labāk un labāk saprastu šīs realitātes nianšes.

Mums ir iespaids, Zemes cilvēki, ka jebkurā brīdī mūsu dzīvē mēs varam atrasties kaut kur savā dzīvē, ka šis iespaids ir tik spēcīgs, ka tas mūsos rada enerģiju, emocijas, un šī emocija mūs automātiski apcietina. Cilvēks katru dienu apcietina sevi labāko iemeslu dēļ pasaulē; par laimi, pretēji Sokrāta teiktajam, Cilvēks nevar sevi pazīt. Brīnišķīga, Cilvēka filozofija; brīnišķīgas, filozofijas, jo tām ir izdevies dot Cilvēkam cerību par to, par ko viņam jāklūst, nedodot viņam instrumentus, lai tur nokļūtu.

Filozofija ir laba, jo tā izrauj vienu zobu, lai dotu jums otru, bet apziņa ir vēl smalkāka, jo tā izrauj abus zobus un jums nekas nav palicis.

Tāpēc perioda beigās es gribētu paskaidrot, kā Cilvēks kaitē sev, to neapzinoties.